

N° 869.

**ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE
ET FINLANDE**

Traité d'extradition, signé à Helsing-
fors, le 1er août 1924.

**UNITED STATES OF AMERICA
AND FINLAND**

Extradition Treaty signed at Helsing-
fors, August 1, 1924.

No. 869. — EXTRADITION TREATY¹ BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA AND FINLAND, SIGNED AT HELSINGFORS, AUGUST 1, 1924.

Textes officiels anglais, finnois et suédois communiqués par le Ministère des Affaires étrangères de Finlande. L'enregistrement de ce Traité a eu lieu le 25 mai 1925.

FINLAND and the UNITED STATES OF AMERICA, desiring to promote the cause of justice, have resolved to conclude a Treaty for the extradition of fugitives from justice between the two countries and have appointed for that purpose the following Plenipotentiaries :

THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND :

Hj. J. PROCOPE, Minister of Foreign Affairs of Finland, and

THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA :

Charles L. KAGEY, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the United States of America to Finland,

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found to be in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles :

Article 1.

It is agreed that the Government of Finland and the Government of the United States shall, upon requisition duly made as herein provided, deliver up to justice any person who may be charged with, or may have been convicted of, any of the crimes specified in Article 2 of the present Treaty committed within the jurisdiction of one of the High Contracting Parties, and who shall seek an asylum or shall be found within the territories of the other ; provided that such surrender shall take place only upon such evidence of criminality, as according to the laws of the place where the fugitive or person so charged shall be found would justify his apprehension and commitment for trial if the crime or offence had been there committed.

Article 2.

Persons shall be delivered up, according to the provisions of the present Treaty, who shall have been charged with or convicted of any of the following crimes :

(1) Murder, comprehending the crimes designated by the terms parricide, assassination, manslaughter when voluntary, poisoning or infanticide.

¹ L'échange des ratifications a eu lieu à Helsingfors, le 23 mars 1925.

TEXTE FINNOIS. — FINNISH TEXT.

No. 869. — SOPIMUS SUOMEN JA AMERIKAN YHDYSVALTAIN VÄLILLÄ, KOSKEVA RIKOKSENTEKIJÄIN MOLEMMINPUOLISTA MOVUTTAMISTA, ALLEKIRJOITETTU HELSINGISSÄ, ELOKUUN 1 PÄIVÄNÄ 1924.

Official English, Finnish and Swedish texts communicated by the Finnish Minister for Foreign Affairs. The registration of this Treaty took place May 25, 1925.

SUOMI ja AMERIKAN YHDYSVALLAT ovat, edistääkseen oikeuden asiaa, päättäneet tehdä sopimuksen molempien maiden kesken oikeudenkarttajien luovuttamisesta ja sitä varten täysivaltaisiksi edustajikseen määränneet :

SUOMEN TASAVALLAN PRESIDENTTI :

Suomen Ulkoasiainministerin HJ. J. PROCOPÉN, ja

AMERIKAN YHDYSVALTAIN PRESIDENTTI :

Amerikan Yhdysvaltain Suomessa olevan erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin Charles L. KAGEY'N,

jotka, esitettyään toisilleen päteviksi ja asianmukaisiksi havaitut valtuutensa, ovat sopineet seuraavista artikloista :

1 artikla.

Suomen ja Yhdysvaltain hallitukset sopivat tämän sopimuksen mukaisesti tehdystä pyynnöstä luovuttamaan jokaisen henkilön, joka, ollen syytetty tai tuomittu jostakin tämän sopimuksen 2 artiklassa luetellusta, toisen korkean sopimuspuolen tuomiovaltaan kuuluvalla alueella tehdystä rikoksesta, hakee turvapaikkaa tai tavataan toisen sopimuspuolen alueella, edellyttäen, että sellainen luovuttaminen on tapahtuva ainoastaan, jos todisteet henkilön rikollisuudesta sen maan lakien mukaan, missä karannut eli syytetty henkilö tavataan, oikeuttaisivat hänen vangitsemisensä ja syytteeseen asettamisensa, jos rikos olisi tehty sen valtion alueella.

2 artikla.

Tämän sopimuksen määräysten mukaisesti ovat ne henkilöt luovutettavat, jotka ovat syytetyt tai tuomitut alempana mainituista rikoksista, nimittäin :

1. Murha, käsittäen isänmurhan, salamurhan, tahallisen tapon, myrkytyksen ja lapsenmurhan.

¹ The exchange of ratifications took place at Helsingfors, March 23, 1925.

- (2) The attempt to commit murder.
- (3) Rape, abortion, and the carnal knowledge of a girl under the age of twelve years.
- (4) Abduction or detention of women or girls for immoral purposes.
- (5) Bigamy.
- (6) Arson.
- (7) Wilful and unlawful destruction or obstruction of railroads, which endangers human life.
- (8) Crimes committed at sea :
 - (a) Piracy, as commonly known and defined by the law of nations or by statute ;
 - (b) Wrongfully sinking or destroying a vessel at sea or attempting to do so ;
 - (c) Mutiny or conspiracy by two or more members of the crew or other persons on board of a vessel on the high seas, for the purpose of rebelling against the authority of the captain or commander of such vessel, or by fraud or violence taking possession of such vessel ;
 - (d) Assault on board ship upon the high seas with intent to do actual bodily harm.
- (9) Burglary, robbery with violence, and larceny when the amount stolen exceeds two hundred dollars or Finnish equivalent.
- (10) Forgery or the utterance of forged papers and including the forgery or falsification of the official acts of the Government or public authority, including Courts of Justice, or the uttering or fraudulent use of any of the same.
- (11) The fabrication of counterfeit money, whether coin or paper, counterfeit titles or coupons of public debt, created by national, State, provincial, territorial, local or municipal Governments, bank notes or other instruments of public credit, counterfeit seals, stamps, dies and marks of State or public administrations, and the utterance, circulation or fraudulent use of the above-mentioned objects.
- (12) Embezzlement committed within the jurisdiction of one or the other Party by public officers or depositaries, and embezzlement by any person or persons hired, salaried or employed, to the detriment of their employers or principals, where in either case the amount embezzled exceeds two hundred dollars or Finnish equivalent.
- (13) Kidnapping of minors or adults, defined to be the abduction or detention of a person or persons, in order to exact money from them, their families or any other person or persons, or for any other unlawful end.
- (14) Obtaining money, valuable securities or other property by false pretences or receiving any money, valuable securities or other property knowing the same to have been unlawfully obtained, through theft, robbery or extortion, where the amount of money or the value of the property so obtained or received exceeds two hundred dollars or Finnish equivalent.
- (15) Perjury or subornation of perjury.
- (16) Crimes and offences against the laws of both countries for the suppression of slavery and slave trading.
- (17) Extradition shall also take place for participation in any of the crimes before-mentioned as an accessory before the fact ; provided such participation be punishable by the laws of both the High Contracting Parties.

2. Murhayritys.
3. Väkinmakaaminen, sikiön lähdeittäminen, kahtatoista vuotta nuoremman tytön makaaminen.
4. Naisen tai tytön valtaansa ottaminen tai vallassaan pitäminen epäsiiveellisiin tarkoituksiin.
5. Kaksinnaiminen.
6. Murhapoltto.
7. Tahallinen ja laitton rautatien hävittäminen tai liikenteen estäminen, joka saattaa ihmishengen vaaraan.
8. Merellä tehdyt rikokset :
 - a) Merirosious, sellaisena kuin se kansainvälisessä oikeudessa tai laissa yleensä on määritelty ;
 - b) Laiton laivan merellä upottaminen tai hävittäminen tai yritys sellaiseen rikokseen ;
 - c) Kahden tai useamman laivamiehistöön kuuluvan henkilön tai muiden avoimella merellä kulkevalla laivalla olevien henkilöiden salakapina tai yhteen liittäytyminen laivanpäällikön käskyvaltaa vastaan, tai sellaisen laivan valtaansaottaminen petoksella tai väkivallalla ;
 - d) Avoimella merellä olevalla laivalla tapahtunut pahoinpitely, joka tarkoittaa vaikean ruumiinvamman aikaansaamista.
9. Murtovarkaus, ryöstö ja varkaus, kun varastetun omaisuuden arvo nousee yli kahdensadan dollarin tai vastaavan määrän Suomen rahassa.
10. Väärennys tai väärennetyn asiakirjan oikeana esittäminen, sisältävä myös hallituksen tai julkisen viranomaisen, myös tuomioistuimen, virallisen asiakirjan väären valmistamisen tai väärentämisen, tai sellaisen asiakirjan liikkeeseen laskeminen tai vilpillinen käyttäminen.
11. Väärän metalli- tai paperirahan, valtion, osavaltion, maakunnan, alueen, paikkakunnan tai kunnan hallituksen ottamaan, yleiseen lainaan kuuluvan väärän saamistodisteen tai korkolipun, pankkisetelin tai muun yleiseen luottoon liittyvän asiakirjan, valtion tai julkisen viranomaisen väärän sinetin, leiman, rahaleiman tai merkin valmistaminen sekä yllämainittujen esineiden kaupitteluinen, liikkeeseen laskeminen tai vilpillinen käyttäminen.
12. Virkamiehen, talteenottajan, tai pestatun, palkatun tai toisen palveluksessa olevan henkilön työnantajansa tai esimiehensä vahingoksi, jommankumman sopimuspuolen tuomiovaltaan kuuluvalla alueella tekemä kavallus, jos kavallettu erä nousee yli kahdensadan dollarin tai vastaavan määrän Suomen rahassa.
13. Alaikäiseen tai täysi-ikäiseen kohdistuva ihmisryöstö, käsittävä henkilön tai henkilöiden poisviemisen tai laittoman pidättämisen, tarkoituksella kiristää rahaa heiltä, heidän perheiltään tai muulta tai muilta henkilöiltä, tai muussa laittomassa tarkoituksessa.
14. Petos, varastetun tavaran kätkeminen, jos näin saadun omaisuuden arvo nousee yli kahdensadan dollarin arvon tai vastaavan määrän Suomen rahassa.
15. Väärä vala tai vietteleminen väärään valaan.
16. Rikokset molempien valtioiden lakeja vastaan orjuuden ja orjakaupan ehkäisemiseksi.
17. Luovutus on myöskin myönnettäväsellisestä osallisuudesta mihin edellä mainittuun rikokseen tahansa, joka tarkoittaa rikoksen edistämistä ennen sen tapahtumista, edellytyksellä, että sellainen osallisuus molempien korkeiden sopimuspuolten lakien mukaan on rangaistava.

Article 3.

The provisions of the present Treaty shall not import a claim of extradition for any crime or offence of a political character, nor for acts connected with such crimes or offences; and no person surrendered by or to either of the High Contracting Parties in virtue of this Treaty shall be tried or punished for a political crime or offence. When the offence charged comprises the act either of murder or assassination or of poisoning, either consummated or attempted, the fact that the offence was committed or attempted against the life of the Head of a foreign State, or against the life of any member of his family, shall not be deemed sufficient to sustain that such crime or offence was of a political character or was an act connected with crimes or offences of a political character.

Article 4.

No person shall be tried for any crime or offence other than that for which he was surrendered.

Article 5.

A fugitive criminal shall not be surrendered under the provisions hereof, when, from lapse of time or other lawful cause, according to the laws of the place within the jurisdiction of which the crime was committed, the criminal is exempt from prosecution or punishment for the offence for which the surrender is asked.

Article 6.

If a fugitive criminal, whose surrender may be claimed pursuant to the stipulations hereof, be actually under prosecution, out on bail or in custody, for a crime or offence committed in the country where he has sought asylum, or shall have been convicted thereof, his extradition may be deferred until such proceedings be determined and until he shall have been set at liberty in due course of law.

Article 7.

If a fugitive criminal claimed by one of the Parties hereto shall be also claimed by one or more Powers pursuant to treaty provisions, on account of crimes committed within their jurisdiction, such criminal shall be delivered to that State whose demand is first received.

Article 8.

Under the stipulations of this Treaty, neither of the High Contracting Parties shall be bound to deliver up its own citizens.

Article 9.

The expense of arrest, detention, examination and transportation of the accused shall be paid by the Government which has preferred the demand for extradition.

Article 10.

Everything found in the possession of the fugitive criminal at the time of his arrest, whether being the proceeds of the crime or offence, or which may be material as evidence in making proof

3 artikla.

Tämän sopimuksen määräyksiä ei ole sovellettava, kun kysymyksessä on luovutuspyyntö poliittista laatua olevasta rikoksesta tai sellaisen rikoksen yhteydessä olevista teoista, eikä henkilöä jonka jompikumpi korkea sopimuspuoli on luovuttanut tai jota on pyydetty luovutettavaksi tämän sopimuksen perusteella, saa syyttää tahi rangaista poliittisesta rikoksesta. Jos rikos, josta syytetään, käsittää joko murhan, salamurhan tai myrkytyksen, tahi yrityksen sellaiseen rikokseen, ei sitä seikkaa, että rikos tai yritys oli kohdistettu vieraan valtion päämieheen taikka johonkuhun hänen perheensä jäseneen, ole katsottava riittäväksi osoittamaan, että sellainen rikos on poliittista laatua, tahi käsittää teon, jolla on yhteyttä poliittisen rikoksen kanssa.

4 artikla.

Henkilöä ei saada syyttää muusta rikoksesta kuin siitä, mistä on hänet luovutettu.

5 artikla.

Karannutta rikoksenteikijää ei luovuteta edelläolevien määräysten nojalla, jos rikoksenteikijän valtion lakien mukaan, jonka tuomiovaltaan kuuluvalla alueella rikos on tapahtunut, joko syytteen tai rangaistuksen vanhentumisen tahi muun laillisen syyn takia on vapautunut syytteestä tai rangaistuksesta siitä rikoksesta, josta luovuttamista on pyydetty.

6 artikla.

Jos karannut rikoksenteikijä, jonka luovuttamista pyydetään edelläolevien määräysten nojalla, on syytteenalaisena rikoksesta, jonka hän on tehnyt siinä maassa, jossa hän on hakenut turva- paikkaa, joko hänet sitten on takuuta vastaan laskettu vapaalle jalalle tahi hän on vangittuna, taikka hänet on siellä tehdystä rikoksesta tuomittu, on hänen luovuttamisensa lykättävä siksi kunnes oikeudenkäyntimenettely on loppuun suoritettu tai hänet laillisessa järjestyksessä on laskettu vapaalle jalalle.

7 artikla.

Jos karannutta rikoksenteikijää, jonka luovuttamista jompikumpi sopimuspuoli on pyytänyt, myös joku tai jotkut muut valtiot sopimusten perusteella pyytävät luovutettavaksi niiden tuomiovaltaan kuuluvalla alueella tehdystä rikoksesta, on hänet luovutettava sille valtiolle, joka ensiksi on tehnyt sellaisen pyynnön.

8 artikla.

Tämän sopimuksen määräysten nojalla ei kumpikaan korkea sopimuspuoli ole velvollinen toiselle luovuttamaan omia kansalaisiaan.

9 artikla.

Syytetyn henkilön vangitsemisesta, säilyttämisestä, tutkimisesta ja kuljettamisesta aiheutuneet kulut on sen hallituksen suoritettava, joka on tehnyt luovutuspyynnön.

10 artikla.

Kaikki esineet, jotka karannutta rikoksenteikijää vangittaessa olivat hänen hallussaan, olkootpa rikoksen kautta saatuja tahi esineitä, joita voidaan käyttää todistusainehistona rikosta todettaessa,

of the crime, shall so far as practicable, according to the laws of either of the High Contracting Parties, be delivered up with this person at the time of surrender. Nevertheless, the rights of a third Party with regard to the articles referred to shall be duly respected.

Article 11.

The stipulations of the present Treaty shall be applicable to all territory, wherever situated, belonging to either of the High Contracting Parties or in the occupancy and under the control of either of them, during such occupancy or control.

Requisitions for the surrender of fugitives from justice shall be made by the respective diplomatic agents of the High Contracting Parties. In the event of the absence of such agents from the country or its seat of Government, or where extradition is sought from territory included in the preceding paragraphs, other than Finland or the United States, requisitions may be made by superior consular officers. It shall be competent for such diplomatic or superior consular officers to ask and obtain a mandate or preliminary warrant of arrest for the person whose surrender is sought, whereupon the judges and magistrates of the two Governments shall respectively have power and authority, upon complaint made under oath, to issue a warrant for the apprehension of the person charged, in order that he or she may be brought before such judge or magistrate, that the evidence of criminality may be heard and considered, and if, on such hearing, the evidence be deemed sufficient to sustain the charge, it shall be the duty of the examining judge or magistrate to certify it to the proper executive authority, that a warrant may issue for the surrender of the fugitive.

In case of urgency, the application for arrest and detention may be addressed directly to the competent magistrate in conformity to the statutes in force.

The person provisionally arrested shall be released unless within two months from the date of arrest in Finland, or from the date of commitment in the United States, the formal requisition for surrender with the documentary proofs hereinafter prescribed be made as aforesaid by the diplomatic agent of the demanding Government or, in his absence, by a consular officer thereof.

If the fugitive criminal shall have been convicted of the crime for which his surrender is asked, a copy of the sentence of the court before which such conviction took place, duly authenticated, shall be produced. If, however, the fugitive is merely charged with crime, a duly authenticated copy of the warrant of arrest in the country where the crime was committed, and of the depositions upon which such warrant may have been issued, shall be produced, with such other evidence or proof as may be deemed competent in the case.

Article 12.

In every case of a request made by either of the High Contracting Parties for the arrest, detention or extradition of fugitive criminals, the appropriate legal officers of the country where the proceedings of extradition are had shall assist the officers of the Government demanding the extradition before the respective judges and magistrates, by every legal means within their power ; and no claim whatever for compensation for any of the services so rendered shall be made against the Government demanding the extradition ; provided, however, that any officer or officers of the surrendering Government so giving assistance, who shall, in the usual course of their duty, receive no salary or compensation other than specific fees for services performed, shall be entitled to receive from the Government demanding the extradition the customary fees for the acts or services performed by them, in the same manner and to the same amount as though such acts or services had been performed in ordinary criminal proceedings under the laws of the country of which they are officers.

ovat luovutuksen tapahtuessa, mikäli mahdollista ja mikäli korkeiden sopimuspuolten lait sen sallivat, annettavat mukaan. Kuitenkin on kolmannen henkilön oikeutta mainittuihin esineisiin asianmukaisesti valvottava.

II artikla.

Tämän sopimuksen määräyksiä on sovellettava kaikilla alueilla, jotka kuuluvat jommallekummalle korkealle sopimuspuolelle tai jotka ovat niiden hallussa ja niiden valvonnan alaisina, niin kauan kuin mainittu hallussapitäminen tai valvonta kestää.

Pyyntö karanteen henkilön luovuttamisesta on tehtävä korkeiden sopimuspuolten diplomaattisten asiamiesten välityksellä. Tällaisten asiamiesten ollessa poissa maasta tai sen hallituksen asemapaikasta taikka jos luovutusta on pyydetty muulta edellisessä momentissa mainitulta alueelta kuin Suomesta tahi Yhdysvalloista, on luovutuspyyntö tehtävä korkeimman konsuliviranomaisen välityksellä. Sellainen diplomaattinen tahi korkein konsuliviranomainen on oikeutettu pyytämään ja saamaan vangitsemismääräyksen tai valmistavan pidättämismääräyksen siihen henkilöön nähden, jonka luovuttamista pyydetään, minkä jälkeen molempien hallitusten tuomareilla ja viranomaisilla on olevalta valan velvoituksella tehdyn syytöksen nojalla antaa määräys syytetyn henkilön vangitsemisesta, tarkoituksella saattaa hänet sellaisen tuomarin tai viranomaisen eteen, että todisteet rikoksesta voidaan esittää ja tutkia ja jos tällaisessa kuultelussa todisteet havaitaan riittäviksi ylläpitämään syytettä, on tuomarin tai viranomaisen velvollisuus tästä antaa todistus asianmukaiselle täytäntöönpanoviranomaiselle, jotta määräys annettaisiin karanteen henkilön luovuttamisesta.

Kiireellisessä tapauksessa on vangitsemista ja vankilassa säilyttämistä koskeva anomus osoitettava suoraan asianomaiselle viranomaiselle voimassa olevien määräysten mukaisesti.

Väliaikaisesti vangittu henkilö on laskettava vapaaksi, ellei kahden kuukauden kuluessa, luettuna Suomessa vangitsemispäivästä ja Yhdysvalloissa siitä päivästä, jolloin vangitsemismääräys on annettu, muodollista luovutuspyyntöä, siihen liittyvine allamainittuine todistusasiakirjoihin, kuten edellä on sanottu, ole tehty sen hallituksen, joka luovuttamista on pyytänyt, diplomaattisen asiamiehen, tahi hänen poissaollessaan, konsuliedustajan välityksellä.

Jos karannut rikoksenteekijä on tullut tuomituksi siitä rikoksesta, josta häntä on pyydetty luovutettavaksi, on virallisesti oikeaksi todistettu jäljennös tuomioistuimen antamasta tuomiosta esitettävä. Jos sitävastoin karannut rikoksenteekijä ainoastaan on syytetty rikoksesta, on virallisesti oikeaksi todistettu jäljennös vangitsemismääräyksestä siinä maassa, jossa rikos on tehty, ynnä niistä todisteista, joiden nojalla sellainen määräys on annettu; esitettävä, niin myös muut sellaiset todisteet, jotka katsotaan asiaan vaikuttaviksi.

12 artikla.

Kun jompikumpi korkea sopimuspuoli on tehnyt luovutuspyynnön karanteen rikoksenteekijän vangitsemisesta, vankilassa säilyttämisestä tahi luovuttamisesta, tulee sen paikkakunnan asianomaisten virkamiesten, jossa luovutustoimenpide on suoritettava, kaikin laillisin, heidän käytettävinaan olevin keinoin avustaa sen hallituksen virkamiehiä, joka pyytää luovutusta, asianomaisten tuomarien ja viranomaisten edessä, eikä mitään korvausvastaimusta saada näistä palveluksista esittää sille hallitukselle, joka luovutuspyynnön on tehnyt, edellyttäen kuitenkin, että, jos näin avustava, luovuttavan hallituksen virkamies, tavallisessa virkatoimessaan ei ole oikeutettu muuhun palkkaukseen tai korvaukseen kuin määrättyyn palkkioon toimituksistaan, on hän oikeutettu luovutusta pyytäneeltä hallitukselta saamaan tavanmukaiset palkkiot toimituksistaan samalla tavoin ja samaan määrään, kuin jos toimitus olisi tapahtunut tavallisessa rikosasiain oikeudenkäynnissä oman maansa lakien mukaan.

Article 13.

The present Treaty shall be ratified by the High Contracting Parties in accordance with their respective constitutional methods and shall take effect on the date of the exchange of ratifications, which shall take place at Helsingfors as soon as possible.

Article 14.

The present Treaty shall remain in force for a period of ten years, and in case neither of the High Contracting Parties shall have given notice one year before the expiration of that period of its intention to terminate the Treaty, it shall continue in force until the expiration of one year from the date on which such notice of termination shall be given by either of the High Contracting Parties.

In witness whereof the above-named Plenipotentiaries have signed the present Treaty and have hereunto affixed their seals.

Done in duplicate, at Helsingfors, the first day of August, Nineteen hundred and twenty-four.

(L. S.) CHARLES L. KAGEY.

13 artikla.

Tänä sopimus on kummankin korkean sopimuspuolen ratifioitava heidän hallitusmuotonsa edellyttämässä järjestyksessä ja tulee sopimus voimaan sinä päivänä jolloin ratifioimisasiakirjat vaihdetaan, jonka vaihdon tulee tapahtua Helsingissä niin pian kuin mahdollista.

14. artikla

Tämä sopimus pysyy voimassa kymmenen vuotta ja, ellei jompikumpi korkea sopimuspuoli sano sitä irti vuotta ennen mainitun ajan umpeenkulumista, edelleenkin yhden vuoden siitä lukien kuin jompikumpi korkeista sopimuspuolista on sen itisanonut.

Tämän vakuudeksi yllämainitut täysivaltaiset edustajat ovat tämän sopimuksen allekirjoittaneet ja sineteillään varustaneet.

Tehty kahtena kappaleena Helsingissä, elokuun ensimmäisenä päivänä vuonna tuhatyhdeksänsatakaksikymmentäneljä.

(L. S.) HJ. J. PROCOPE.

TEXTE SUÉDOIS. — SWEDISH TEXT.

No. 869. — FÖRDRAG OM ÖMSESIDIGT UTLÄMNANDE AV FÖRBRYTARE, MELLAN DE FÖRENTA STATERNA AV AMERIKA OCH FINLAND, UNDERTECKNAT I HELSINGFORS, DEN 1 AUGUSTI 1924.

FINLAND och AMERIKAS FÖRENTA STATER, besjälade av önskan att främja rättfärdighetens sak, hava beslutit, att avsluta en konvention mellan de bägge länderna angående utlämning av personer, som flytt undan rättvisan, och hava för detta ändamål till Sina fullmäktige utsett :

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT :

Finlands minister för utrikesärendena H. J. PROCOPÉ och

AMERIKAS FÖRENTA STATERS PRESIDENT :

Amerikas Förenta Staters utomordentliga sändebud och befullmäktigade minister i Finland Charles L. KAGEY,

vilka, efter att hava meddelat varandra sina i god och behörig form befunna fullmakter, hava överenskommit och avslutat följande artiklar :

Artikel 1.

Det är överenskommet, att Finlands Regering och Förenta Staternas Regering skola på begäran, som framställts i enlighet med denna konvention, utlämna varje person, som tilltalats eller blivit dömd för något i artikel 2 av denna konvention uppräknat brott, begånget inom den ena av de höga kontraherande parternas område, och som söker en fristid eller anträffats inom den andra partens område under förbehåll att dylik utlämning skall äga rum endast därest sådan bevisning om hans brottslighet föreligger, som enligt lagen i det land, där den förrymde eller tilltalade personen anträffas skulle berättiga hans häktning och åtalande om brottet begåtts därstädes.

Artikel 2.

I enlighet med bestämmelserna i denna konvention skola de personer utlämnas vilka tilltalats eller blivit dömda för något av nedannämnda brott :

1. Mord inbegripet de brott vilka betecknas med uttrycken fadermord, lönnmord, uppsåtligt dråp, förgiftning och barnamord.
2. Mordförsök.
3. Våldtäkt, fosterfördrivning samt lägersmål med flicka under tolf år.
4. Bortförande eller kvarhållande av kvinna eller flicka för osedliga ändamål.
5. Tvegifte.
6. Mordbrand.
7. Uppsåtlig och olovlig förstöring eller spärning av järnväg, varigenom människoliv bringas i fara.

8. Brott begångna på öppna havet :
 - a) sjöröveri, sådant detsamma allmänt uppfattas och betecknas av folkrätten eller lag ;
 - b) olaga sänkning eller förstöring av fartyg på havet eller försök därtill ;
 - c) myteri eller sammangaddning av två eller flere medlemmar av besättningen eller av andra personer ombord å fartyg på öppna havet, i avsikt att sätta sig upp mot befälhavaren å fartyget eller för att genom svek eller våld bemäktiga sig detsamma ;
 - d) misshandel å person begången ombord å fartyg på öppna havet i avsikt att framkalla svår kroppsskada.
9. Inbrott, rån och stöld, såframt värdet av det tillgripna överstiger tvåhundra dollar eller motsvarande belopp i finskt mynt.
10. Förfalskning eller utgivande av förfalskad handling såsom äkta, innefattande jämväl förfalskning eller falskeligt förfärdigande av sådan offentlig urkund, som upprättats av regeringen eller offentlig myndighet, domstol inbegripen, eller utgivande eller svekligt bruk av sådan falsk handling.
11. Förfärdigande av falskt mynt, såväl metall- som pappersmynt, falska fordringsbevis eller kuponger till lån upptagna av förvaltningen för stat, delstat, landskap, område, ort eller kommun, banksedlar eller andra allmänna kreditpapper, stats- eller offentlig myndighets sigill, stämpel, myntstämplar eller märken samt utpräglning, spridning och svekligt bruk av förenämnda föremål.
12. Försvinnning, begången inom någondera fördragsslutande partens område av tjänsteman eller depositarie, så ock försvinnning, begången av legd, avlönad eller anställd person, till skada för dennes arbetsgivare eller förman, såframt det försvinnade beloppet i varje fall överstiger tvåhundra dollar eller motsvarande belopp i finskt mynt.
13. Bortrövande av minderårig eller fullvuxen person, innefattande bortförande eller kvarhållande i avsikt att utpressa penningar av honom eller hans familj eller av en annan person, eller för annat olovligt ändamål.
14. Bedrägeri och döljande av tjuvgods, såframt penningbeloppet eller värdet av sålunda erhållen egendom överstiger tvåhundra dollar eller motsvarande belopp i finskt mynt.
15. Mened eller förledande till mened.
16. Brott, begångna emot de båda ländernas lagar om undertryckande av slaveri och slavhandel.
17. Utlämning skall jämväl äga rum för sådan delaktighet i något av förenämnda brott, som innefattar ett befrämjande av brottet förrän detsamma blivit begånget, under förutsättning att sådan delaktighet enligt båda de höga kontraherande parternas lagar är straffbar.

Artikel 3.

Bestämmelserna i denna konvention avse icke begäran om utlämning för brott av politisk karaktär eller för gärning, som sammanhänger med dylikt brott ; ej heller får den, som utlämnas av eller till någondera av de höga kontraherande parterna i kraft av denna konvention tilltalas eller straffas för politiskt brott. Därest det någon påbördade brottet innefattar en gärning som utgör mord eller lönnmord eller förgiftning eller försök till sådant brott, skall den omständigheten, att brottet förövats eller försöket riktats mot ett främmande statsöverhuvud eller mot någon medlem av dennes familj, icke anses utgöra tillfyllestgörande bevis för att sådant brott är av politisk karaktär eller innefattar gärning, som sammanhänger med ett brott av politisk karaktär.

Artikel 4.

Ej må någon tilltalas för annat brott än det för vilket han utlämnats.

Artikel 5.

I kraft av ovanstående bestämmelser må utlämning av en förrymd brottsling icke äga rum, därest han, i enlighet med det lands lagar, inom vars område brottet föröfvats, till följd av preskription eller på grund av annan laga orsak är fri från åtal eller straff för det brott för vilket utlämning begäres.

Artikel 6.

Därest en förrymd brottsling, vars utlämnande begäres i enlighet med förestående bestämmelser, står under tilltal, antingen han är på fri fot mot borgen eller häktad, för ett brott, förövat i det land, i vilket han sökt sig en fristad, eller, därest han dömts för ett där förövat brott, må hans utlämning uppskjutas intill dess rättegångsförfarandet slutförts, eller han i laga ordning blivit försatt på fri fot.

Artikel 7.

Har beträffande en förrymd brottsling, vars utlämning begärts av den ena av parterna i enlighet med bestämmelserna i denna konvention, utlämning på grund av fördragsbestämmelser begärts jämväl av en eller flere andra stater för brott begångna inom deras områden, skall brottsling utlämnas till den stat, vars begäran först ingått.

Artikel 8.

Ingendera av de höga kontraherande parterna är skyldig att i kraft av bestämmelserna i denna konvention utlämna sina egna medborgare.

Artikel 9.

Kostnaderna för den tilltalades häktning, förvaring, förhörande och transport skola bestridas av den regering, som framställt begäran om utlämning.

Artikel 10.

Alla föremål, som vid häktningstillfället påträffas hos en förrymd brottsling, antingen dessamma åtkommit genom brottet eller kunna tjäna såsom bevismedel vid konstaterande av dessamma, skola, såvitt möjligt, och, såframt de höga kontraherande parternas lagar det medgiva, överlämnas samtidigt, som utlämningen äger rum. Dock skall beträffande ovannämnda föremål tredje mans rätt behörigen beaktas.

Artikel 11.

Bestämmelserna i denna konvention skola tillämpas på alla områden, som tillhöra endera av de höga kontraherande parterna eller som äro i endera partens besittning och underlyda dess myndighet, under tiden för sådan besittning eller myndighet.

Begäran om utlämning av förrymd brottsling skall framställas genom de höga kontraherande parternas diplomatiska representanter. I fall av sådan representants frånvaro från landet eller från dess regerings residensort eller om utlämning begäres från annat i föregående moment avsett

område än Finland eller Förenta Staterna, kan begäran framställas av högsta konsulära myndighet. Sådan diplomatisk eller högsta konsulära myndighet skall hava befogenhet att begära och utverka häktningsorder eller förberedande arresteringsorder beträffande den person, vars utlämning begäres, och skola de två regeringarnas domare och myndigheter på grund av sådan begäran hava befogenhet att på beedigt klagomål utfärda order om den tilltalade personens gripande för dennes ställande inför sådan domare eller myndighet, som upptager och prövar förekommande bevisning om den tilltalades brottslighet samt, därest vid dylikt förhör bevisningen prövas vara tillfyllestgörande för vidhållande av anklagelsen, till vederbörande verkställande myndighet utgiver bevis därom i och för utfärdande av order om den förrymdes utlämning.

I brådskande fall må anhållan om häktning och kvarhållande i häkte göras omedelbart hos vederbörande myndighet i enlighet med gällande bestämmelser.

Provisoriskt häktad person skall försättas på fri fot, såvida icke inom två månader efter dagen för i Finland skedd häktning eller efter i Förenta Staterna utfärdad häktningsorder formlig begäran om utlämning, åtföljd av nedan föreskrivna bevisningshandlingar, på sätt ovan sagts, gjorts av diplomatiskt ombud för den regering, som begärt utlämning, eller i hans frånvaro av dess konsulära myndighet.

Därest förrymd brottsling blivit dömd för det brott, för vilket hans utlämning begäres, skall officiellt bestyrkt avskrift av domstolsutslaget biläggas begäran om utlämning. Är den förrymde däremot endast tilltalad för brott, skola officiellt bestyrkt avskrift av häktningsordern, utfärdad i det land, där brottet begåtts, och de vittnesmål, på vilka sådan häktningsorder grundar sig, biläggas, jämte sådan annan utredning eller sådant bevis, som prövas vara tillfyllestgörande i förekommande fall.

Artikel 12.

Då endera av de höga kontraherande parterna framställt begäran om häktning, kvarhållande i häkte eller utlämning av förrymd brottsling, skola vederbörande tjänstemän i det land, i vilket utlämningsförfarandet äger rum, med alla lagliga, till deras förfogande stående medel, inför vederbörande domare och tjänstemän bistå tjänsteman, som underlyder den regering, vilken begärt utlämning. Ersättningskrav för sålunda bevisad tjänst får icke göras gällande mot den regering, som begärt utlämning, dock med sådant förbehåll, att den utlämnande regeringen underlydande tjänsteman, som lämnat dylikt bistånd och som under övlig utövning av sin tjänst icke erhåller annan avlöning eller ersättning än arvode för gjord förrättning, är berättigad, att av den regering, som begärt utlämning, erhålla sedvanligt arvode för utfört arbete eller gjord förrättning, på samma grunder och till enahanda belopp, som i fall arbetet eller förrättningen utförts i vanlig brottmålsrättegång i enlighet med lagen i det land, vars tjänsteman han är.

Artikel 13.

Denna konvention skall ratificeras av de höga kontraherande parterna i överensstämmelse med deras författningar och skall densamma träda i kraft den dag utväxlingen av ratifikationerna äger rum, vilken utväxling skall ske i Helsingfors så snart som möjligt.

Artikel 14.

Denna konvention skall förbliva i kraft under en tid av tio år och, därest ingendera av de höga kontraherande parterna uppsagt densamma ett år före utgången av denna tid, skall den fortfarande vara gällande intill ett år förflutit efter det någondera av de höga kontraherande parterna uppsagt densamma.

Till bekräftande härav hava ovannämnda fullmäktige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Utfärdad i två exemplar i Helsingfors den första augusti år ettusen niohundra tjugufyra.

(L. S.) HJ. J. PROCOPÉ.

¹ TRADUCTION. — TRANSLATION.No. 869. — TRAITÉ D'EXTRADITION ENTRE LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE ET LA FINLANDE, SIGNÉ A HELSINGFORS, LE 1er AOUT 1924.

La FINLANDE et les ETATS-UNIS d'AMÉRIQUE, désireux de servir la cause de la justice, ont résolu de conclure un traité pour l'extradition des prévenus ou condamnés qui, dans les deux pays, se déroberont à l'action de la justice, et ont désigné à cette fin les Plénipotentiaires suivants :

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE :

M. Hj. J. PRÖCOPÉ, Ministre des Affaires étrangères de Finlande, et

LE PRÉSIDENT DES ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE :

Charles L. KAGEY, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique, en Finlande.

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs et les avoir reconnus être en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes :

Article 1.

Il est convenu que le Gouvernement finlandais et le Gouvernement des Etats-Unis remettront à la justice, sur réquisition qui en sera faite dans les formes prescrites par le présent Traité, toute personne accusée ou convaincue de l'un des crimes spécifiés à l'article 2 du présent Traité et commis dans les limites de la juridiction de l'une des Hautes Parties contractantes, et qui cherchera un refuge ou sera découverte sur le territoire de l'autre Partie ; toutefois, cette remise à la justice ne pourra avoir lieu que s'il existe des preuves suffisantes de culpabilité, selon les lois du pays où le fugitif aura été découvert, pour motiver son arrestation et sa mise en jugement au cas où le crime aurait été commis dans ledit pays.

Article 2.

Aux termes du présent Traité, seront remises à la justice les personnes qui auront été accusées ou convaincues de l'un des crimes suivants :

1. Meurtre, ce mot comprenant les crimes de parricide, assassinat, homicide volontaire, empoisonnement et infanticide.
2. Tentative de meurtre.
3. Rapt, avortement, relations coupables avec des jeunes filles au-dessous de douze ans.
4. Enlèvement et séquestration de femmes ou jeunes filles dans une intention immorale.
5. Bigamie.
6. Incendie volontaire.

¹ Traduit par le Secrétariat de la Société des Nations.

¹ Translated by the Secretariat of the League of Nations.

7. Destruction volontaire et illicite, ou obstruction de voies de chemins de fer entraînant un danger de mort.

8. Crimes commis en mer :

- a) Piraterie, telle qu'elle est connue et définie par le droit des gens ou par les lois ;
- b) Coulage ou destruction préméditée d'un vaisseau en mer, ou tentative d'y procéder ;
- c) Mutinerie ou complot entre deux ou plusieurs membres de l'équipage ou autres personnes à bord d'un navire en haute mer, ayant pour but de provoquer une révolte contre le capitaine ou commandant de ce navire, ou de s'emparer du navire par ruse ou par force ;
- d) Agression ou voies de fait à bord d'un navire en haute mer.

9. Cambriolage, vol avec violence et larcin si le montant du vol excède 200 dollars ou l'équivalent en monnaie finlandaise.

10. Crime de faux ou mise en circulation de faux y compris la fabrication ou falsification d'actes officiels du Gouvernement ou des autorités publiques, y compris ceux des cours de justice, ou bien la mise en circulation ou l'usage frauduleux de semblables pièces.

11. Fabrication de fausse monnaie de métal ou de papier ; fabrication de faux titres ou coupons de la dette publique émis par le Gouvernement central, par celui des Etats, par les autorités des provinces, territoires, par les autorités locales ou municipales ; fabrication de billets de banque ou autres instruments de crédit public ; fabrication de faux sceaux, timbres, de faux poinçons et cachets d'Etat ou des administrations publiques ; mise en circulation ou usage frauduleux des objets ci-dessus mentionnés.

12. Détournements commis dans les limites de la juridiction de l'une ou l'autre des Parties contractantes par des fonctionnaires publics ou dépositaires des deniers publics, et abus de confiance par quiconque ou par les personnes prises à gages, salariées ou employées, au détriment de leur employeur ou chef, où, dans les deux cas, le montant des détournements excède 200 dollars ou l'équivalent en monnaie finlandaise.

13. Enlèvement de mineurs ou adultes, ce terme désignant le fait d'emmener ou de séquestrer une ou plusieurs personnes, en vue d'en obtenir des fonds soit d'elles-mêmes, soit de leur famille ou de toute autre personne, ou dans toute autre intention illicite.

14. Remise d'argent, valeurs, titres ou autres objets à l'aide d'allégations fausses, ou le fait de recevoir de l'argent, des valeurs, des titres ou autres objets, sachant qu'ils ont été obtenus illicitement provenant de vol ou extorsion, si la somme d'argent ou la valeur des objets excède 200 dollars ou l'équivalent en monnaie finlandaise.

15. Faux témoignage ou subornation de témoins.

16. Crimes et délits contre les lois des deux pays sur la suppression de l'esclavage et la traite des esclaves.

17. L'extradition pourra également être demandée dans le cas de complicité à l'un des crimes ci-dessus mentionnés, complicité antérieure aux faits incriminés, pourvu, toutefois, qu'elle soit passible d'une peine, aux termes de la législation des deux Hautes Parties contractantes.

Article 3.

Les dispositions du présent Traité n'impliquent pas le droit de réclamer l'extradition pour tout crime ou délit de caractère politique, ni pour les actes connexes à ces crimes ou délits ; et aucune personne extradée par l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes, en vertu du présent Traité, ne pourra être jugée ou punie pour un crime ou délit de nature politique. Si l'accusation porte sur des crimes ou tentatives de meurtre, d'assassinat ou d'empoisonnement, consommés ou tentés, le fait qu'ils auront été commis ou tentés contre la vie du chef d'un Etat étranger, ou contre la vie de l'un quelconque des membres de sa famille, ne sera pas jugé suffisant pour conférer à ces crimes le caractère politique ou pour les faire considérer comme étant connexes à des crimes ou délits de caractère politique.

Article 4.

Nul ne pourra être jugé pour un crime ou délit autre que celui qui aura motivé son extradition.

Article 5.

Un criminel en fuite ne pourra être extradé en vertu des présentes dispositions si, en raison de la prescription ou pour toute autre cause légale, selon les lois appliquées dans les limites de la juridiction où le crime a été commis, le criminel échappe aux poursuites où à la peine qu'entraîne le crime pour lequel l'extradition est demandée.

Article 6.

Si un criminel en fuite, dont l'extradition peut être demandée en vertu des présentes stipulations se trouve, sous le coup de poursuites, en liberté sous caution ou en prison, pour un crime ou délit commis dans le pays où il a cherché asile, ou a déjà été condamné pour ce motif, son extradition pourra être différée jusqu'à l'achèvement de la procédure en cours et jusqu'à ce qu'il ait été mis en liberté conformément à la loi.

Article 7.

Si un criminel en fuite, réclamé par l'une des Parties à la présente Convention, se trouve également réclamé par un ou plusieurs Etats, en vertu de traités, et pour des crimes commis sur le territoire de leur juridiction, ce criminel sera livré à celui des Etats dont la demande sera parvenue la première.

Article 8.

Aux termes du présent Traité, aucune des Hautes Parties contractantes ne sera tenue d'extraire ses propres ressortissants.

Article 9.

Les frais d'arrestation, de détention, d'enquête et de transport relatif à l'accusé seront à la charge du Gouvernement qui aura fait la demande d'extradition.

Article 10.

Tout objet trouvé sur un criminel en fuite au moment de son arrestation, qu'il soit le fruit du crime ou du délit ou qu'il puisse servir de pièce à conviction, sera autant que possible et conformément aux lois de l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes, remis en même temps que la personne du coupable. Néanmoins, les droits qu'un tiers pourrait avoir sur les objets en question seront dûment respectés.

Article 11.

Les dispositions du présent Traité seront applicables à tous les territoires, quelle que soit leur situation géographique, appartenant à l'une ou à l'autre des Hautes Parties contractantes, ou occupés par elle ou placés sous son contrôle, pendant toute la durée de cette occupation ou de ce contrôle.

Les demandes en extradition des criminels en fuite seront présentées par les agents diplomatiques respectifs des Hautes Parties contractantes. Au cas où ces agents seraient absents du pays ou du siège du Gouvernement de ce pays, ou encore si la demande d'extradition visait une personne réfugiée sur l'un des territoires mentionnés au paragraphe précédent autre que la Finlande ou les Etats-Unis, les réquisitions pourront être présentées par les agents consulaires supérieurs. Il appartiendra à ces agents diplomatiques ou à ces agents consulaires supérieurs de demander et d'obtenir

un mandat ou un « warrant » préliminaire d'arrêt de la personne dont la remise est sollicitée, à la suite de quoi les juges et magistrats des deux pays auront respectivement le pouvoir de lancer, sur plainte faite sous serment, un mandat d'arrêt contre la personne accusée, en vue de sa comparution devant eux et de l'audition et de l'examen des témoignages ; si la culpabilité ressort suffisamment des dépositions, il incombera alors au juge ou au magistrat instructeur d'en informer l'autorité exécutive compétente, afin qu'un ordre d'extradition visant la personne en question puisse être rendu.

Dans les cas d'urgence, la demande d'arrestation et d'incarcération pourra être adressée directement au magistrat compétent, conformément aux lois en vigueur.

La personne en état d'arrestation provisoire sera remise en liberté, si, dans le délai de deux mois à dater du jour de la délivrance du mandat d'arrêt en Finlande, ou à dater du jour de l'arrestation aux Etats-Unis, la demande formelle d'extradition, accompagnée de toutes les pièces et preuves décrites ci-après, n'a pas été faite par l'agent diplomatique du pays demandeur, comme il est dit plus haut, ou, en son absence, par un agent consulaire dudit pays.

Si le criminel en fuite a été condamné pour le crime qui fait l'objet de la demande en extradition, une copie authentique du jugement qui aura été rendu par la Cour devra être produite. Si, toutefois, le fugitif est simplement accusé de crime, il suffira de produire une copie authentique du mandat d'arrêt émis dans le pays où le crime a été commis, ainsi qu'une copie des dépositions et autres éléments de preuve jugés pertinents qui auront motivé ce mandat d'arrêt.

Article 12.

Chaque fois qu'une requête sera présentée par l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes tendant à l'arrestation, à l'incarcération ou à l'extradition de criminels en fuite, les fonctionnaires judiciaires compétents du pays où la procédure d'extradition aura lieu assisteront par tous les moyens légaux en leur pouvoir, devant les juges et magistrats respectifs, les agents du Gouvernement demandant l'extradition ; et aucune demande d'indemnité quelle qu'elle soit, tendant au remboursement des services ainsi rendus, ne pourra être présentée au Gouvernement qui aura sollicité l'extradition, étant entendu, toutefois, que tout fonctionnaire du Gouvernement remettant le criminel qui aura ainsi prêté son concours et qui, dans l'exercice habituel de ses fonctions, ne peut prétendre à aucune indemnité ou émoluments autres que ceux qui sont spécifiquement accordés pour services rendus, aura le droit de recevoir du Gouvernement demandeur de l'extradition cette rémunération d'usage, dans les mêmes conditions et au même taux que si ces services avaient été rendus au cours de poursuites criminelles ordinaires, telles qu'elles sont réglées par les lois du pays dont il est fonctionnaire.

Article 13.

Le présent Traité sera ratifié par les Hautes Parties contractantes, conformément à leurs constitutions respectives, et entrera en vigueur à dater du jour de l'échange des ratifications, qui aura lieu à Helsingfors aussitôt que possible.

Article 14.

Le présent Traité restera en vigueur pendant une période de dix ans, et, dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aura notifié, une année avant l'expiration de ladite période, son intention de le dénoncer, il restera en vigueur pendant une année encore, à dater du jour où cette notification aura été donnée par l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires désignés ci-dessus ont signé le présent Traité et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double, à Helsingfors, le premier août mil neuf cent vingt-quatre.

(L. S.) Hj. J. PROCOPÉ.

(L. S.) CHARLES L. KAGEY.

